

Péče o psy ve středověku

Ve svých článcích o modrých psech zmiňují legendární smečku nejvyhlášenějšího lovce středověku a velkého znalce psů Gastona Phoeba. Už v té době lovci velmi kvalitně pečovali o svoji smečku, psů si cenili a dbali o jejich dobré ustájení. Je zřejmé, že už ve XIV. století byly chovatelům známy chovatelské zásady a prevence chorob. Možná by se z názorů Gastona Phoeba mohli poučit mnozí lidomyslivečtí „kynologové“, jejichž psi jsou drženi v páchnoucích nevyčistěných kotcích, umístěných v tmavých koutech dvorků, je s nimi nevhodně zacházeno a jsou špatně živeni.

Slavomír Hanáček

Psinec podle Gastona Phoeba:

Psi bydlí v psinci. Musí být dostatečně rozsáhlý. Musí disponovat dvěma bránami (vchody), z nichž jeden, přední, slouží k vyvádění psů při odjezdu na lov a druhý, zadní, je situován směrem na rozsáhlý ohrazený zelený pažit. Psi si tam mohou hrát na sluníčku a předchází se tak eventuelním onemocněním z nedostatku pohybu a nečinnosti.

Psinec musí být udržován v bezvadné čistotě. Dělí se na tři části: jedna slouží k odpočinku psů, je tam podestýlka, ve druhé přespává pomocník („kluk“ ke psům), a konečně třetí prostor, ve kterém jsou zatlučeny nízké kolíky, může jich tam být až 6, je obložen slámou, tam chodí psi močit; musí být vybaven odtokovými žlaby, aby psinec zůstal stále čistý.

Nezapomeňme ani na krb, aby se psům mohlo v zimě topit.

